

Esenta Crestinismului

Copyright © de James W. Knox

(Predicata Duminica dimineata, Noiembrie 30, 2008
la Bible Baptist Church, Deland, Florida, USA)

Textul nostru pentru acest studiu este 2 Petru 1:1-4, în care scrie: ***SIMON Petru, rob si apostol al lui Isus Cristos, celor ce au obtinut împreuna cu noi o credinta la fel de pretioasa prin dreptatea Dumnezeului si Salvatorului nostru Isus Cristos, Har si pace sa va fie înmultite prin cunoasterea lui Dumnezeu si a Domnului nostru Isus. Asa cum dumnezeiasca lui putere ne-a daruit toate lucrurile pentru viata si evlavie, prin cunoasterea celui ce ne-a chemat la glorie si virtute, Prin care ne sunt daruite cele mai mari si pretioase promisiuni, ca prin acestea sa deveniti partasi naturii dumnezeiesti, ati scapat de putreziciunea care este în lume prin pofa.***

Observati ca în text exista ceva care trebuie sa fie *obtinut*. Aceasta epistola este adresata ***celor ce au obtinut împreuna cu noi o credinta la fel de pretioasa prin dreptatea Dumnezeului si Salvatorului nostru Isus Cristos***. Obiectul mare obtinut prin credinta este dreptatea lui Dumnezeu. Aceasta însemneaza ca trebuie sa fii asa de drept cum este Dumnezeu; sa fii asa de curat cum este Dumnezeu; sa fii asa de sfânt cum este Dumnezeu; sa fii fara pacat asa cum Dumnezeu este fara pacat.

Versetul 3 spune: ***Asa cum dumnezeiasca lui putere ne-a daruit toate...*** Si versetul 4 adauga: ***Prin care ne sunt daruite cele mai mari si pretioase promisiuni.***

Acum dati-mi voie sa va prezint contrastul dintre Crestinismul Biblic si toate religiile, sau formele religioase, de pe fata pamântului. Pe acestea din urma, le putem pune pe toate impreuna pentru ca toate sunt la fel. Crestinismul Biblic spune ca nimeni nu poate fi atât de bun încât sa intre în cer pe baza meritelor lui. Orice alta religie sau forma de religie crede ca viata vesnica se poate obtine prin fapte bune. Toti acei care nu sunt Crestini adevarati (dupa definitia Biblica, nu a oamenilor) cred acelasi lucru – “Daca sunt destul de bun, îndeajuns de mult timp, voi obtine favoarea lui Dumnezeu si îmi va da viata eterna.”

Am vorbit cu un tânar, betiv, într-o Vineri noaptea târziu, si cu un om religios, sincer, într-o Miercuri dimineata. Ei apartineau unor religii foarte diferite, aveau puncte de vedere despre Dumnezeu foarte diferite, aveau experiente de viata foarte diferite si niveluri de educatie diferite, dar amândoi credeau acelasi lucru. Fiecare credea ca nu era destul de bun în momentul acela ca sa se duca în cer, dar ca se

straduieste si progreseaza în directia aceasta ca la sfârșit sa fie *destul de bun* ca sa ajunga acolo.

Destul de bun variaza de la o religie la alta. Destul de mult timp variaza de la o persoana la alta, depinzând de sinceritatea persoanei care cauta viata vesnica. Orice religie vei cerceta, te va învăta ca daca esti destul de bun pentru o durata de timp destul de lunga, Dumnezeu o sa îți dea o nota buna, de trecere (nu una rea sa cazii) si astfel ai sa obtii un loc în cer.

Crestinismul Biblic spune clar ca trebuie sa ai dreptatea absoluta a lui Dumnezeu Însusi, fara de care nu poti sa treci! Trebuie sa ai sfințenia absoluta a lui Dumnezeu Însusi, altfel nu poți intra. Trebuie sa fii curat, fara pata, asa curat cum este Dumnezeu Însusi, sau nu vei avea viata vesnica.

Textul nostru ne mai vorbește despre cei care ? i-au înmulțit? pacea, (v. 2) generata de ceva care le-a fost daruit. Ei sunt aceia care au scapat de stricaciune (v. 4) prin ceva care le-a fost daruit. Sînt aceia care au promisiunea vietii vesnice (v. 3) prin ceva care le-a fost daruit. Ce lucru minunat! Textul pe care ăm citit spune ca ceea ce a fost dat acestor credinciosi, este dreptatea lui Dumnezeu Însusi (v. 1). Prin har le-a fost data dreptatea lui Dumnezeu, perfectiunea lui Dumnezeu, bunatatea lui Dumnezeu Însusi.

Primul verset ne spune cum au obtinut ei acest dar minunat. ***SIMON Petru, rob si apostol al lui Isus Cristos, celor ce au obtinut împreuna cu noi o credința la fel de pretioasa.***

Religia spune, "începe-te în tine însuti si o sa ajungi la Dumnezeu." Poti argumenta cu mine si sa zici ca religia cere ceremonie, sau sacrificiu, sau bani, sau o serie de fapte. Asta este corect, dar la sfârșitul zilei, în cine ramâne sa te încrezi? Nu în Dumnezeu ci în tine însuti.

Am pus o întrebare unui soldat Vineri noaptea si aceeași întrebare am pus-o unui bătrîn Miercuri dupa amiaza: "Pe ce baza crezi ca vei ajunge în cer?" Raspunsul pe care ăa dat fiecare din ei a fost marturia ca se încrede în el însusi, bazat pe faptele bune. "Eu am practicat asta, (fapte bune), asa ca eu cred ca Dumnezeu o sa ma accepte în cer..., sau, eu nu am facut aceea, (fapta rea), asa ca Dumnezeu nu o sa ma respinga..."

Ideea principala este ca fiecare religie, forma religioasa, toate filozofiile si toate sistemele rituale te lasa sa te încrezi în tine însuti. Din cauza aceasta nici o persoana morala, religioasa sau foarte sincera nu poate niciodata sa spuna cu siguranta ca se duce în cer când moare. Standardul lor de dreptatea nu este un standard, asa ceva nu exista, asa ca ei niciodata nu știu daca au ajuns la nivelul spiritual necesar sau nu.

Daca întreb azi, "Esti salvat? Esti sigur ca te duci în cer?" multi vor zice, "Eu cred ca ma duc în cer," sau "Sper ca ma duc în cer," sau "Vreau sa ma duc în cer." Toate persoanele religioase sau ne-religioase care sunt sinceri, trebuie sa raspunda: "Eu nu sunt sigur ca ma duc în cer."

Daca întreb, "De ce nu esti sigur, când ai putea sa fii?" raspunsul ar fi, "Eu nu cred ca cineva poate sa fie sigur în privinta acesta."

Aceasta este din cauza ca daca te încrezi în tine însuti, nu poti sa fii sigur! S-ar putea sa nu fi facut destule fapte bune. S-ar putea sa nu faci nici în Cristos destule. Sau poate ca nu ai împlinit instructiunile corect, asa ca nu poti sa fii sigur niciodata.

Pe dealta parte, barbatul, femeia, baiatul, sau fetita care nu si-au pus încrederea în ei însisi ci în Dumezeu, care nu se lauda cu dreptatea lor ci depind în totul de dreptatea lui Isus Cristos, care nu se bazeza pe meritul lor ci pe meritul lui Isus Cristos care le-a fost dat br – o astfel de persoana este socotita de Dumezeu ca dreapta. Sa vedem de ce este asa.

Ceea ce face dificil raspândirea evangheliei în zilele noastre, (moderne), este ca ceea ce se cheama astazi Crestinism este în realitate în opozitie cu învataturile Biblice. Daca te uiti la un program de televiziune religios o sa-ti spuna, “Încrede-te în tine însu? i.” Daca te duci la o librerie religioasa vei gasi carti pentru a te ajuta pe tine. Daca te duci la o biserica predicatorul este presat de societate ca sa vorbeasca despre cât de minunat esti tu si cât de fericit este Dumnezeu sa te aiba în sfârșit si pe tine la program. Ceea ce se numeste astazi Crestinism este doar înca un apel la încrederea de sine, doar un apel sa ai mai multa încredere în tine însuti, înca un apel sa încerci sa faci cât poti de mult fapte bune - si Dumnezeu va fi obligat sa te lase sa intri în cer. Nimic nu ar putea fi mai departe de adevar decât aceste învataturi.

Sfânta Scriptura ne spune ca putem avea promisiunile pretioase de pace si viata ca dar de la Dumnezeu, daca vom avea credinta neclintita în Domnul Isus Cristos. Acum, când va spun asa, crestinismul fundamental, de multe ori devine la fel de confuz ca crestinismul ritualic sau cei fara crestinism. Vedeti, credinta în Isus suna bine. *Dar care Isus?*

Multa lume crede în Isus, copilul mic într-o iesle, dependent de Maria si tinut în bratele ei. Multi oameni cred în Isus, ca facatorul de minuni. Altii dau un deosebit respect Marelui Învatator care a stabilit un exemplu nobil pentru omenire. Multi oameni cred în Isus, care a suferit o moarte îngrozitoare, cruda si sângheroasa pe cruce, acuzat pe nedrept si gresit înteles. Unii merg chiar atât de departe încât sa creada ca Isus a înviat din morti si S-a întors triumfator în cer.

Toate acestea sunt bune. Isus este Fiul lui Dumnezeu, nascut dintr-o fecioara, prunc în iesle. Isus este fara pacat, a facut multe minuni si a vorbit cum nu a vorbit nici un alt om. Isus este jertfa care a murit pe cruce ca sa plateasca pentru vina pacatelor noastre. Isus este învierea, El a înviat din morti. Isus este viata, si sade la dreapta Tatalui în glorie. Acum, va rog sa observati caci toate acestea sunt fapte intelectuale! În timp ce trebuie sa aveti faptele corecte despre Isus Cristos, o înțelegere intelectuala a cine este Isus si ce a facut El, nu este acelasi lucru cu a avea credinta în dreptatea lui Dumnezeu – daruita de, si prin persoana Domnului Isus Cristos.

Gânde? te cu mine. Daca Satana ar fi aici si ar trebui sa spuna adevarul, el ar spune ca Isus Cristos a fost nascut de o fecioara într-o iesle, la Betleem. El stie acest lucru. El nu este salvat. Daca l-ai întreba daca Isus Cristos spune adevarul totdeauna, daca Isus Cristos a facut minuni, daca El a umblat pe apa, a vindecat pe bolnavi si a

înviat pe morți, Satana ar spune, "Desigur, El a făcut!" El nu poate nega aceste fapte. Isus Cristos a murit pe cruce și a înviat din morți! Satana știe asta! Diavolul știe că Isus Cristos sta la dreapta lui Dumnezeu Tatal, întronat ca Cel care este învierea și viața.

Deci, eu spun că este un lucru bun să crezi adevăratele drepturi și bune despre Isus Cristos, dar asta nu te duce mai aproape de cer mai mult decât diavolul. Dacă ai corect în minte faptele intelectuale vorbind, dar încă nu ți-ai pus încrederea în Domnul Isus Cristos, nu ai viața veșnică. Cunoști faptele necesare, dar nu ai dreptatea necesară.

Biblia spune în Romani 3:20-28, **prin faptele legii nici o faptură nu va fi declarată dreaptă înaintea Lui** ... Nu contează că te vezi mai bun decât rudele tale. Nu contează că vecinii tăi te vad că ai fi mai bun decât alții vecini. Nu contează că al tău coleg din închisoare crede că ești cel mai bun de? Inut din închisoare. În ochii lui Dumnezeu, nimeni nu este destul de bun!

Dar acum dreptatea lui Dumnezeu, fara lege, este aratata, fiind adeverita prin lege si profeti; 22 Chiar dreptatea lui Dumnezeu, care este prin credinta lui Isus Cristos pentru toti si peste toti cei ce cred; fiindca nu este diferenta; 23 Fiindca toti au pacatuit si nu ajung la gloria lui Dumnezeu; 24 Fiind declarati drepti in dar prin harul sau, prin rascumpararea care este in Cristos Isus; 25 Pe care Dumnezeu la pus in fata sa fie ispasire prin credinta in sangele lui, sa declare dreptatea lui, pentru trecerea cu vederea a pacatelor din trecut, prin ingaduinta lui Dumnezeu; 26 Sa declare dreptatea lui in acest timp; ca el sa fie just si justificatorul celui ce crede in Isus. 27 Unde este atunci fala? Este exclusa. Prin ce lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credintei. 28 De aceea concludem ca un om este declarat drept prin credinta, fara faptele legii.

Ai citit cu atenție această? Fiul lui Dumnezeu, Domnul Isus Cristos, este suta la suta dreptatea. El nu a păcatuit niciodată. El nu va păcătui niciodată. El este sfânt curat, nevinovat, fără pată, despartit de păcătoși (Evrei 7:26). În comparație cu El, toată lumea este la fel. Noi toți am păcătuit și nu ajungem la gloria lui Dumnezeu.

Cuvântul Domnului ne spune că Fiul lui Dumnezeu a fost născut de o fecioară (intelectual), El a trăit o viață lipsită de păcat (intelectual), El a murit pe o cruce și a înviat din morți (intelectual), El este în ceruri ca salvator (intelectual). Acum, **știind** toate acestea și **crezând** toate acestea, înțelegi că dreptatea Lui este singura cale prin care omul poate ajunge în cer? Dacă vrei să-ți pui pe deplin încrederea în **El**, El îți va da dreptatea **Lui**.

Când îți pui pe deplin credința în El, dreptatea lui Isus Cristos va fi socotită de Dumnezeu ca a ta. Astfel, citim în Romani 3 că atunci când Dumnezeu se uita la credincios, El îl vede drept. Nu este dreptatea credinciosului propriu, ci dreptatea lui Dumnezeu însuși! Astfel, când cineva te întreaba, "Te duci în cer?" Răspunzi, "Da!" Pentru că nu ai încredere în tine însuși, ci ți-ai pus credința în Isus Cristos.

Știi că am viața veșnică pentru că am capatat dreptatea lui Isus Cristos, care este singura dreptatea suficientă pentru că cineva să intre

în cer. De aceasta depind eu. Credinta mea nu este în ceva ce am facut, ceva ce nu am facut, ceva ce o sa fac, ceva ce nu o sa fac. Credinta mea este ca Isus Cristos, Fiul, dreptatea lui Dumnezeu, a murit pentru mine si a înviat pentru mine. El este singura mea speranta sa ajung în cer.

Acesta este motivul pentru care predicam pocainta. Pâna când un om nu se pocaieste, el nu înțelege ca nu exista nici o alta cale spre cer, decât Isus Cristos. Atâta timp cât un om nu-si abandoneaza încrederea în sine si speranta în sine însusi si încrederea în religia lui, el nu va fi salvat. Cu toate ca este nepopular subiectul, noi predicam cu putere împotriva religiilor si cultelor pentru ca atât de multi se încred în faptele lor bune si nu în Salvatorul. Atâta timp cât încrederea aceasta falsa nu este abandonata complet, nu va fi nici o credinta salvatoare în Isus Cristos, care este singura cale spre cer.

Când un om spune ca sunt mai multe cai sa te duci în cer, ceea ce spune el de fapt este ca un om se poate salva prin faptele lui bune. Fie ca cineva este un fundamentalist sau un politician sau un membru al bisericii sacramentale sau un imam compromitor, el î? i declara credinta ca un om poate sa câștige viata vesnica prin meritul lui.

Când un om spune ca singura cale spre cer este Isus Cristos, el este considerat rautacios si este acuzat ca el condamna religia altor oameni. De fapt, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, el s-a condamnat pe sine însusi împreuna cu toti ceilalti. El spune ca nu exista nici o speranta de a obtine intrare în cer în afara de dreptatea lui Isus Cristos. Aceasta este ceea ce Biblia ne învata. Acesta este motivul pentru care oamenii care spun ca sunt Crestini, si care, de asemenea, spun ca oamenii de alte religii pot sa se duca în cer, sunt dovada faptului ca ei nu sunt Crestini! Ei pot participa la un anumit Cristos de lucrari etichetate Crestine, dar ei nu înțeleg dreptatea si salvarea care este în Cristos Isus.

Uita-te cu mine în Romani capitolul 10. Uita-te la modul în care intelectul trebuie sa cedeze fa? a de credinta autentica. Romani 10:1-2 spune, ***Fraților , dorinta inimii mele si rugaciunea catre Dumnezeu pentru Israel este ca ei sa fie salvati. Fiindca le aduc marturie ca au zel pentru Dumnezeu.***

Versetul 3 spune, ***Caci fiind nestiutori despre dreptatea lui Dumnezeu si cautând sa își stabileasca propria lor dreptate, nu s-au supus dreptatii lui Dumnezeu.*** Acest adevar trebuie sa fie înțeles. Iata Isus Cristos. El este dreptatea lui Dumnezeu! El este singurul care este pe deplin dreptatea. Iata neamul omenesc. Ei au pacatuit si sunt lipsiti de slava lui Dumnezeu. Ei nu sunt dreptatea.

Asa ca eu zic, "Domnule, o sa va duceti în cer?"

"Sper ca da."

"Care este speranta ta?"

"Am fost botezat."

El nu s-a supus la dreptatea lui Dumnezeu. El se lauda cu dreptatea lui.

"Doamna, o sa va duceti în cer?"

"Sper ca da."

"Pe ce baza?"

"Am fost o mama buna, o sotie buna si o persoana buna."

Ea nu s-a supus la dreptatea lui Dumnezeu.

"Spune-mi, te duci în cer?"

"Sigur, cred ca da."

"Care-ti este baza?"

"Eu apartin de biserica aceasta sau aceea. Eu practic religia aceasta sau aceea."

Nu vedeti ca fiecare din aceste raspunsuri este o declaratie de încredere în sine si ca nici una dintre ele nu este o declaratie de credinta în Domnul Isus.?

Este lucrarea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu în inima omului care arata ca fiecare om este nedrept, ca el a pacatuit, ca el nu a reusit sa obtina dreptatea pe care o cere Dumnezeu ca sa ai intre în cer. Daca Duhul Sfânt poate convinge vreodata pe un om ca niciodata nu o sa fie suficient de bun ca sa intre în cer pe baza meritelor sale, acel om ramâne numai cu doua optiuni. Una, el poate respinge adevarul Bibliei si sa aiba încredere în sine însusi sau în religia lui. A doua, el poate sa accepte cu umilinta nevrednicia sa, si sa se supuna la dreptatea lui Dumnezeu.

Omul care vine la Dumnezeu, care recunoaste el însusi ca este un pacatos si se încrede în meritele Fiului lui Dumnezeu care este fara pacate, va fi iertat de Dumnezeu, si capata viata vesnica, pentruca Domnul îi va socoti (cont), credinta în Isus Cristos ca dreptatea absoluta. Omul care continua sa aiba încredere în el însusi, va muri în pacatele lui si o sa se trezeasca în iad.

Iata de ce, pericolul cel mai mare pentru sufletele oamenilor nu se afla în viciu sau imoralitate, ci în religie. Cea mai condamnabila din toate religiile este aceea care este un amestec cu iubirea de sine a omului. Orice lucru care întareste credinta falsa a omului ca el este destul de bun pentru a câstiga viata vesnica, împinge pe acel om tot mai mult spre condamnare. Orice lucru care convinge pe un om de slabiciunea lui, pacatosenia si lipsa lui de dreptatea, îl atrage tot mai aproape de Isus pentru a primi iertarea si mila Sa.

Revenind la pasajul nostru din Romani 10, vedem ca omul trebuie sa treaca de la înțelegerea intelectuala - cine a fost Isus, la o înțelegere spirituala - cine este El. Isus este dreptatea lui Dumnezeu si nu poti intra cu niciun chip în cer fara El. În versetul 4 ni se spune: ***Caci Cristos este sfârșitul legii pentru dreptate pentru toti cei ce cred.***

În ziua în care un om crede ca nu va fi niciodata suficient de bun pentru a satisface standardul lui Dumnezeu si este convins ca el trebuie sa aiba încredere în Isus Cristos, este ziua în care poate fi salvat.

Ti-a cumparat vreodata cineva ceva? Daca l-au cumparat si ti l-a dat, atunci este platit. Isus Cristos a achizitionat viata vesnica pentru tine. Este platita!

De ce cauti pe jos pentru câtiva bani, cersesti afara la usa, sau speli farfurii ca sa platesti pentru o mâncare care a fost deja platita?

Nu-i asa ca nu ai face asa ceva? De ce atunci sari în sus, te târasti pe jos, dai oferte si ai speranta în multe altele, încercînd sa cumperi viata vesnica, când ea a fost deja platita? Domnul Isus Cristos vrea sa-ti dea dreptatea suficienta pentru a intra în cer.

Daca te umilesti si-ti pui toata încrederea în Isus, vei primi viata vesnica. Daca nu accepti dreptatea de la El, prin credinta, nu o vei obtine niciodata.

Eu înțeleg cum o viata întreaga de influenta de la televiziune, îndoctrinarea de la scolile federale, si confuzia religioasa au facut atât de dificil pentru oameni sa fie salvati. Când spun ca nu este nici unul destul de bun ca sa se duca în cer, Americani care se iubesc pe ei în? isi spun, "Asta este prea negativ." Când eu spun ca tu trebuie sa te pocaiesti, aceeasi Americani spun, "asta este ofensiv". Când spun ca niciuna dintre religiile voastre nu este destul de buna si ca veti muri în pacatul vostru daca nu va încredeti în Isus Cristos, aceeasi Americani care se iubesc pe ei însisi spun, "cum îndraznesti sa fii atât de plin de ura."

În acelasi timp când va spun aceste lucruri care va deranjeaza, vi se ofera:

- o iertare deplina si gratuita de toate pacatele voastre,
- dreptatea lui Dumnezeu data gratuit,
- viata vesnica în cer tocmai pentru credinta în Cristos.

Însa, pentru ca acest lucru face ca toata gloria sa-I fie adusa lui Dumnezeu si omul nu are nimic cu ce sa se laude, oferta este ignorata. Când îi spui unui om ca el trebuie sa aiba încredere în Domnul si nu în el însusi, este considerat un mesaj negativ - chiar daca aduce cu el oferta de viata vesnica. Ce tragedie!

Ce mesaj ar putea fi mai pozitiv, mai înaltator, mai plin de speranta pentru orice barbat, femeie, baiat sau fata, decât vestea buna ca Dumnezeu Cel Atotputernic iarta toate pacatele si daruieste viata vesnica, oricarui suflet care pune deoparte încrederea în sine însusi si își pune toata încrederea în Isus Cristos! Dar o persoana care se iubeste pe sine însusi rateaza viata vesnica si încearca sa dovedeasca faptul ca el este destul de bun ca sa se duca în cer fara dreptatea lui Dumnezeu. Biblia ne spune ca Cristos va da dreptatea necesara si singura acceptabila pentru ficare, care va crede.

Observati aceasta lucrare mareata, detaliata în 2 Corinteni 5: 20-21. ***De aceea suntem ambasadori pentru Cristos, ca si cum Dumnezeu v-ar implora prin noi: va rugam în numele lui Cristos, Împacati-va cu Dumnezeu.*** Asa cum un ambasador al unei natiuni vorbeste în numele natiunii lui membrilor altei natiuni, asa lucratorul Cre? tin vorbeste în numele lui Dumnezeu, altora. Nici un ambasador nu-? i ofera cuvintele lui proprii, ci cele ale puterii pe care o reprezinta. Acesta este mesajul lui Dumnezeu pentru omenire.

Pentru ca El (Dumnezeu) L-a facut pe El (Isus Cristos), sa fie pacat pentru noi (noi toti - El a luat locul nostru în moartea Sa pe cruce), ca noi sa fim facuti dreptatea lui Dumnezeu în El. Ce zici de asta? Isus ia pacatul tau si îți da dreptatea lui Dumnezeu. O persoana ar fi lipsita de logica ca sa respinga o astfel de oferta.

Sa presupunem ca acum câtiva ani ai luat un împrumut de la o banca pentru o casa care costa 400.000 de dolari, sperând împotriva oricarei sperante ca vei putea face platile. Dupa asta, te-ai îmbolnavit atât de rau, încât nu mai ai posibilitatea de a câstiga fonduri suficiente pentru a face aceste plati. Acum îti dai seama ca nu-? i poti îndeplini obligatiile, si persoana care detine contractul casei este pe cale sa te dea afara din casa.

Acum sa presupunem ca cineva vine la tine si-ti spue, "Eu am 400.000 de dolari pe care vreau sa ti-i dau tie. Alege astazi! Vrei ca eu sa-ti platesc toate datoriile si casa va fi a ta, sau vrei sa încerci în continuare sa platesti, în speranta desarta ca într-un fel sau altul, vei avea norocul sa câstigi mai bine, si o sa poti plati casa singur."

Ar trebui sa cautam foarte mult ca sa gasim o persoana care sa respinga acesti 400.000 de dolari cu care sa-si achite casa, gratuit, fara nicio obligatie. Datoria ta a fost achitata complet, si ai toate avantajele. Minunat!

Deci, cum se face ca atunci când Atotputernicul Dumnezeu ofera sa ia datoria pacatului, care duce sufletul omului în iad, atât de multi refuza oferta Lui plina de har? Barbati si femei care stiu ca nu pot sa se opreasca din a pacatui, refuza oferta aceasta de iertare. Barbati si femei care stiu ca le lipseste dreptatea perfecta continua sa se hraneasca cu gânduri înselatoare, ca ei sunt destul de buni.

Dumnezeu ofera sa ia toate datoriile pacatului tau si sa-ti dea dreptatea Lui, astfel încât sa poti avea viata vesnica. Nu înteleg de ce atât de multi oameni refuza o oferta atât de minunata?

Dreptatea Lui, pentru pacatul tau. Aceasta este oferta lui Dumnezeu. Vrei asa ceva?

Trebuie sa crezi ca Isus s-a nascut dintr-o fecioara, dar aceasta nu este suficient. Trebuie sa crezi ca El a murit ? i a fost îngropat si a înviat din nou, dar aceasta nu este suficient. Trebuie sa crezi ca acest Salvator fara pacat, nascut dintr-o fecioara, El, care a murit pentru tine si a înviat din nou pentru tine este *singura ta speranta sa ajungi în cer*. În Filipeni 3: 4-9 avem marturia lui Pavel. El spune: ***Macar ca eu as avea încredere si în carne. Daca un altul gândeste ca are de ce sa se încreada în carne, eu mai mult;*** Pavel declara ca daca cineva ar putea sa se duca în cer pe baza meritului personal, el ar fi pe primul loc. El continua sa arate ca el a fost nascut ca unul din oamenii alesi ai lui Dumnezeu (Evrei), a respectat prevederile cele mai fundamentale ale religiei lor date de Dumnezeu, si a depasit pe toti cei ce aveau acelasi fel de educatie.

Apoi, el da marturia sa, ***Dar lucrurile care erau câstiguri pentru mine, acelea le-am socotit paguba, pentru Cristos. Da, în adevar, si socotesc toate lucrurile pierdere, din cauza maretiei cunoasterii lui Cristos Isus, Domnul meu, pentru care am suferit pierderea a toate si le socotesc a fi gunoi, ca sa câstig pe Cristos, Si sa fiu gasit în el, nu având propria mea dreptate, care este din lege, ci aceea care este prin credinta lui Cristos, DREPTATEA CARE ESTE DIN DUMNEZEU PRIN CREDINTA,***

Dumnezeu vrea ca tu sa întelegi ca nu poti fi niciodata suficient de drept ca sa intri în cer, pentru ca El cere perfectiune fara pacat de la

na? tere pâna la mormânt. Isus Cristos are dreptatea suficienta ca sa te duca în cer. Domnul ne cere sa nu ne mai încredem nici în ce am facut cândva, nici în ce vom face mâine sau poimâine. El cere sa ne punem fiecare gram de credinta si confidenta pe care o avem, în dreptatea lui Isus Cristos. Aceasta este esenta Crestinismului.

Dumnezeu vrea sa te salveze. El doreste sa te ierte. Tu însa trebuie sa-ti pui toata încrederea, nadejdea si lauda în dreptatea lui Isus Cristos. Aceasta dreptatea este data gratuit la toti acei care își pun 100% încrederea lor în salvatorul si 0% în faptele lor bune.

Haideti sa închieiem acum cu comentariul Domnului Isus despre doi oameni ai credintei. În Luca 18:10-14 citim, ***Si a spus si aceasta parabola unora care se încredeau în ei însisi ca erau drepti si dispretuiau pe ceilalti; Doi oameni s-au urcat la templu sa se roage; unul fariseu si celalalt vames.*** Observati ca amândoi barbatii, cred în Dumnezeu, amândoi sunt într-un loc de închinare, si amândoi se roaga.

Fariseul a stat în picioare si s-a rugat astfel în el însusi: Dumnezeule, îti multumesc ca nu sunt precum ceilalti oameni, jecmanitori, nedrepti, adulteri, sau chiar ca acest vames. Eu postesc de doua ori într-o saptamâna, dau zeciuiala din tot ce obtin. Rugaciunea acestui om este o recitare a faptelor lui bune. Lista este impresionanta. El nu este un depravat. Foarte bine. El trateaza oamenii cu dreptate. Excelent. El nu foloseste puterea lui ca sa fure de la altii. Minunat. El da, oferta necesara, dupa lege pentru lucrarea lui Dumnezeu. Bine.

El este un om bun. El are o credinta în Dumnezeu, însa dupa felul în care s-a prezentat el înaintea Domnului este evident ca încrederea lui era în faptele lui bune.

Si vamesul stând deoparte în picioare, nu a voit sa ridice nici ochii spre cer, ci se batea în piept, spunând: Dumnezeule, fii milostiv cu mine, un pacatos. Haideti sa nu cautam ceva care nu este în aceasta rugaciune. Nu este nimic pentru a sugera ca lui îi lipsesc faptele bune cu care celalalt om sa laudat. Nu exista nici un motiv sa consideram pe acest om ca imoral sau decazut. Ceea ce vedem este un muritor care este umil în prezenta Dumnezeului sfânt. Acest om stie ca chiar daca el ar fi cu ceva mai bun decât alti oameni, el nu are nici un merit înaintea Domnului gloriei.

Primul om cauta o rasplata pentru faptele lui bune. Al doilea om cauta mila, pentru ca el stie ca a pacatuit.

Si Isus a spus, ***Va spun, mai degraba s-a coborât acest om acasa declarat drept decât celalalt, pentru ca fiecare înaltându-se pe sine însusi, va fi umilit; si cel ce se umileste pe sine însusi, va fi înalta t.***

Deci, vedem ca acest om care se crede a fi lipsit de dreptate își pune speranta în mila lui Dumnezeu, care considera ca el însusi este un pacatos fara merit, iar Dumnezeu îi considera aceasta dreptatea pe care el niciodata nu ar putea sa o obtina prin faptele lui. Este o dreptate data în dar prin harul lui Dumnezeu tuturor celor care cu umilinta își pun încrederea în El si nu ei însisi.

Ai posibilitatea sa fii salvat astazi daca îți pui încrederea în Domnul Isus Cristos.

Isus i-a spus: Eu sunt calea si adevarul si viata: nimeni nu vine la Tatal decât prin mine. (Ioan 14:6).

Nici nu este salvare în nimeni altul; fiindca nu este niciun alt nume sub cer, dat printre oameni, prin care noi trebuie sa fim salvati. (Fapte 4:12).

Iar ei au spus: Crede pe Domnul Isus Cristos si vei fi salvat tu si casa ta. (Fapte 16:31).

Fiindca plata pacatului este moartea; dar darul lui Dumnezeu este viata eterna prin Isus Cristos Domnul nostru. (Romani 6:23).